KARTA PRZEDMIOTU: Historia muzyki

<table>
<tr><td>Poziom studiów</td><td colspan="2">Studia pierwszego stopnia</td><td>Kod przedmiotu</td></tr>
<tr><td>Kierunek/ specjalność</td><td colspan="2">Kierunek: Taniec</td><td></td></tr>
<tr><td>Osoba prowadząca przedmiot</td><td colspan="3">mgr Bartłomiej Barwinek</td></tr>
<tr><td>Przypisane efekty uczenia się</td><td colspan="3"><table>
<tr><td>Student, który zrealizował przedmiot w zakresie:</td><td>Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się</td></tr>
<tr><td>WIEDZY zna i rozumie:</td><td>T1_W07, T1_W08</td></tr>
<tr><td>UMIEJĘTNOŚCI potrafi:</td><td>T1_U01</td></tr>
<tr><td>KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH jest gotów:</td><td>T1_K01</td></tr>
</table></td></tr>
<tr><td>Treści programowe</td><td colspan="3">SEMESTR I: 1. Muzyka starożytnej Grecji. 2. Chorał gregoriański. 3. Średniowieczna pieśń świecka. 4. Początki polifonii średniowiecznej. 5. Rozkwit polifonii średniowiecznej 6. Muzyka polska w średniowieczu. 7. Przełom gotyku i renesansu. 8. Polifonia szkół franko-flamandzkich. 9. Reformacja i kontrreformacja w muzyce. 10. Polifoniczna pieśń świecka w renesansie. 11. Szkoła wenecka i muzyka instrumentalna renesansu. 12. Muzyka polskiego renesansu.
SEMESTR II: 1. Wstęp do baroku. 2. Opera i gatunki pokrewne w epoce baroku. 3. Barokowe formy wokalno-instrumentalne (koncert wokalny, kantata, oratorium). 4. Barokowe formy instrumentalne (suita, sonata, koncert, fuga, gatunki muzyki klawiszowej, uwertura). 5. Barokowe style narodowe (włoski, francuski, niemiecki, angielski). 6. Twórczość J.S. Bacha. 7. Muzyka polskiego baroku. 8. Okres przedklasyczny (szkoły przedklasyczne, rozwój sonaty, reforma operowa Ch.W. Glucka). 9. Twórczość J. Haydna. 10. Twórczość W.A. Mozarta. 11. Twórczość L.v. Beethovena.
SEMESTR III: 1. Założenia estetyczno-ideowe romantyzmu. 2. Pieśń romantyczna. 3. Symfonika romantyczna. 4. Symfonika programowa XIX wieku. 5. Koncert romantyczny. 6. Muzyka fortepianowa w romantyzmie. 7. Muzyka kameralna w romantyzmie. 8. Opera romantyczna. 9. Niemiecka opera romantyczna i dramat muzyczny. 10. Muzyka polska w XIX wieku.
SEMESTR IV: 1. Pojęcie modernizmu w muzyce. 2. Impresjonizm i postimpresjonizm (C. Debussy, M. Ravel, O. Respighi). 3. Druga szkoła wiedeńska. 4. Twórczość I. Strawińskiego. 5. Twórczość B. Bartóka. 6. Neoklasycyzm francuski. 7. Neoklasycyzm niemiecki i rosyjski. 8. Twórczość K. Szymanowskiego. 9. Główne prądy i kierunki powojennej awangardy (serializm, sonoryzm, aleatoryzm, muzyka elektroniczna, muzyka konkretna). 10. Twórczość O. Messiaena. 11. Muzyka w dobie postmodernizmu. 12. Twórczość W. Lutosławskiego. 13. Szkoła polska: K. Penderecki, H.M. Górecki, W. Kilar.
WIEDZA: Student ma wiedzę o kolejnych epokach w historii muzyki i zna zasady stylów historycznych, wymienia i opisuje istotne dzieła literatury muzycznej poszczególnych okresów, wskazuje podstawowe związki pomiędzy utworami muzycznymi a dziełami innych sztuk powstałymi od starożytności po XXI wiek.
UMIEJĘTNOŚCI: Student potrafi wskazać w wykonywanych przez siebie utworach podstawowe problemy związane z epoką ich powstania, potrafi przypisać je do określonego stylu historycznego.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: Student ocenia krytycznie posiadaną przez siebie wiedzę, potrafi dzielić się znajomością faktów z historii muzyki klasycznej i romantycznej.</td></tr>
<tr><td>Wykaz literatury przedmiotu</td><td colspan="3">Einstein Alfred, Muzyka w epoce romantyzmu, przeł. Michalina i Stefan Jarocińscy, PWM, Kraków 2008.
Encyklopedia muzyczna PWM, część biograficzna, red. Elżbieta Dziębowska i Zofia Lissa, PWM, Kraków 1979-2012.
Michels Ulrich, Atlas muzyki, t. 1-2, przeł. Piotr Maculewicz, Prószyński i S-ka, Warszawa 2002, 2003.
Orawski Piotr, Lekcje muzyki, t. 1-6, Kle, Warszawa 2010- 2015.
Szlagowska Danuta, Muzyka baroku, Akademia Muzyczna w Gdańsku, Gdańsk 1998.
Wozaczyńska Małgorzata, Muzyka renesansu, Akademia Muzyczna w Gdańsku, Gdańsk 1996.
Wozaczyńska Małgorzata, Muzyka średniowiecza, Akademia Muzyczna w Gdańsku, Gdańsk 1998.
Zieliński Tadeusza A., Style, kierunki i twórcy muzyki XX wieku, Centralny Ośrodek Metodyki Upowszechniania Kultury, Warszawa 1981.</td></tr>
<tr><td>Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się</td><td colspan="3">Sposoby weryfikacji<table>
<tr><td>Zaliczenie bez oceny</td><td>Zaliczenie z oceną</td><td>Egzamin</td></tr>
<tr><td>semestr zimowy</td><td>-</td><td>semestr letni</td></tr>
</table>Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się
% zrealizowanych treści programowych<table>
<tr><td>F</td><td>do 39 %</td></tr>
<tr><td>E</td><td>od 40% do 51 %</td></tr>
<tr><td>D</td><td>od 52% do 63%</td></tr>
<tr><td>C</td><td>od 64% do 75%</td></tr>
<tr><td>C+</td><td>od 76% do 83%</td></tr>
<tr><td>B</td><td>od 84% do 95%</td></tr>
<tr><td>A</td><td>od 96%</td></tr>
</table></td></tr>
<tr><td>Warunki uzyskania</td><td colspan="3">SEMESTR zimowy
Pozytywne zaliczenie (od 10/25 pkt.) testu jednokrotnego wyboru, obejmującego zagadnienia omawiane w ciągu semestru.</td></tr>
</table>

zaliczenia przedmiotu *(w tym uzyskanie zaliczenia w sesji poprawkowej)*	SEMESTR letni Pozytywne zaliczenie (od 10/25 pkt.) testu jednokrotnego wyboru, obejmującego zagadnienia omawiane w ciągu semestru. Bazowa ocena z egzaminu jest tożsama z średnią arytmetyczną wyników testów kończących semestr zimowy i semestr letni danego roku akademickiego. Student ma możliwość podwyższenia uzyskanej oceny o najwyżej 5 pkt. w wyniku przygotowania zadanych przez prowadzącego lektur i rozmowy na ich temat. SESJA POPRAWKOWA: zaliczenie w formie ustnej – odpowiedź w temacie omawianych w danym semestrze zagadnień.
Podpis	